

Fraværende med Orlov.

Lyffe.

Fraværende.

Skau, L.	Bunzen.
Sponneck.	Christensen, B.
Stoekfleth.	Hoffmeyer.
Alberti.	Marcmann.
Andresen.	Oppermann.
Boisen.	Rosenørn.

Man gik derpaa over til Forhandlingen af det til § 8 stillede Øndringsforslag, der er opført under Nr. 13.

Dankier: Den Redaction, vi her have foreslaaet, slutter sig meget nær til den, som blev sidst foreslaaet af den ærede Rigsdagsmand fra Svendborg Amts 6te District (S. N. Hansen). Det synes ogsaa, at der var en stor Stemning i Forsamlingen for, at navnlig „anerkjendt“ skulde forandres til „bestaaende“, og at det udtryffeligt i Paragraphen skulde udtales, at Straffen kun var sat, naar et Angreb paa et Religions-samfund skeete igjenset Angreb paa dets Troeslærdomme eller Gudsdyrkelse.

S. N. Hansen: Ja, det er en af de Bestemmelser, som den ærede Ordfører paa det Allerbestemteste modsatte sig, og som han idag stemmer for.

Grundtvig: Den ærede Ordfører drev endog sin Skjæmt saavidt, at han paastod, at, dersom man nogensinde herefter kom til at fortryde, at man havde faaet denne Lov, saa vilde Ansvarret derfor komme til at hvile paa mig, og jeg kan nu vistnok meget rolig tage imod denne Besskyldning, selv om § 8 blev ved at lyde saaledes, som de ærede Forslagsstillere sidste Gang førte den herind, men i alt Fald vil jeg da være aldeles angerløs, dersom Thinget billiger det Forslag, som nu er gjort, da jeg saa veed, at der ikke er et eneste Ord i Loven, hvorfor jeg skal have Ansvarret. Det skal imidlertid slet ikke være mit Duffe, at det nærværende Forslag derfor maa gaae igjennem; thi, om saa skal være, vil jeg hellere bære saa meget af Skylden for denne Lov, som der kan ligge i, at jeg har tilraadet, at man istedetfor i denne Paragraph at sætte „bestaaende“ skal sætte „anerkjendt“, og istedetfor „Re-

ligions-samfunds Troeslærdomme og Gudsdyrkelse“ sætte „Religions-samfund“ — ja, den Skyld vilde jeg meget gjerne bære, fordi jeg er vis paa, at derved blev Loven dog en lille Smule taaleligere, derved blev der dog en Mulighed i, med Hensyn paa denne Paragraph, virkelig at være fristundet og fritalende Skribent og dog ikke støde an imod Loven. Naar man siger, som det jo er blevet sagt her sidst — det var, om jeg hørte ret, en af de ærede Ministres Paaastande, at det at drive Spot med et Religions-samfund slet ikke var Noget, at der slet ikke kunde være nogen Mening i, saa skal jeg i den Henseende dog anmærke, at det er da Tilfældet i Trykkeforordningen af 1799; der lyder det netop saaledes: „at drive Spot med deres Troesbekjendelse eller Religion“, og jeg har dog aldrig hørt, at Nogen har sagt, at dermed Intet var forbudt. Jeg skulde ogsaa troe, at det er meget klart, at man baade kan drive Spot med et Religions-samfund som saadant, med dets hele religiøse Anskuelse, og med den hele Wei, som det kalder Menneffet værdigt at gaae, for at sikkre sig et pusseligt Forhold baade til Overmagten i det Usynlige og til Evigheden. Jeg skulde mene, at der virkelig kan drives Spot dermed, og jeg skulde mene, at der virkelig kan gives og gives saadanne Religions-samfund, som det næsten er umuligt at omtale, uden at der bliver noget Spottende derved, og langt klarere endnu mener jeg det er, at man kan drive Spot med nogle af et Religions-samfunds Lærdomme og Noget af dets Gudsdyrkelse, uden dog paa nogen Maade at ville drive Spot med Samfundet i dets Heelhed, ligesom jeg gjentager hvad jeg sidst sagde, at jeg har intet Begreb om, at der skulde kunne skrives nogen Kirkehistorie eller nogen kirkehistorisk Oversigt over de nuværende Religions-samfund, naar den skulde have nogen Fortjeneste, uden at der maatte blive Noget, som kunde kaldes Spot med Noget af det, som var indbefattet i hvad de kalde deres Troeslærdomme eller deres Gudsdyrkelse. Jeg gjentager det, som jo maa være os Alle vitterligt, at uagtet jeg visselig ikke vilde drive Spot med det katholske Troes-samfund i sin Heelhed, saa er der dog næppe nogen af os, som kunde omtale alle deres Troeslærdomme,